

מתוך ספר לקוטי הלכות

ב.ה.ח. ... וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ

אה בחינת המשכן שהקים משה במדבר. פי עקר התקון הוא בבית-המקדש ששם עקר המקום הקדוש המסגל לזה לגלות מלכותו לכל באי עולם, ובשביל זה נתאנה משה כל כך לבוא לארץ-ישראל וכו' כידוע. ואם לא היו מקלקלים בחטא העגל ומרגלים היו מוכנים לכנס לארץ-ישראל ולבנות הבית-המקדש תכף כמו שאמרו רבותינו ז"ל, אבל מחמת רבוי קלקולם נתעכבו. אבל ה' יתברך חמל עליהם וצוה להם לבנות המשכן במדבר שנבנה בקדשה כזאת שיוכלו להמשיך קדשת הבית-המקדש גם במדבר, להכניע שם בחינת נחש שרף ועקרב וצמאון וכו'.

ב עקר קדשת המשכן שהיא בחינת הבית-המקדש, הוא שעל-ידי בנין המשכן וכליו נמשך תקון כזה שכל מי שיש לו חלק בבנין המשכן על-ידי נדבת לבו הטוב שמיסיע בבנינו בגופו ובכמונו וברצונו ויתשוקתו הטוב, על-ידי זה כל דבר מצוה וקדשה וכל נקדה ונקדה טובה שהוא חוטף מתוך כל הבלבולים והמניעות מתוך תקף תבערת האש שבזה העולם וכו', הכל יכול להכניס לתוך מקום הקדוש הזה שהוא המשכן שהוא בחינת הבית-המקדש שהוא בחינת האהל מועד, שלשם מתאספין כל ישראל ולשם מתכנסין כל נקדות טובות של כל קדשות ישראל שחוטף כל אחד בכל יום ובכל עת, עד שעל-ידי זה יש כח לכל אחד לשאר על עמודי קדשת ישראל ולהתחזק בכל פעם לשוב ממשחבות רעות וכו', ולצמצם ההתלהבות שכל זה היא בחינת תקון התשובה.

אזו אפלו אם נעשה עמו כמו שנעשה שמתגברין עליו בכל פעם כמו שמתגברין, אף-על-פי-כן מה שחטף טוב מקדם כבר הוא נכנס ונגנן במקום קדוש ונורא מאד בהמשכן ובית-המקדש, ונצטרף ונכלל זה הטוב עם כל הנקדות של כל ישראל שמתכנסין לשם, שעל-ידי זה אין כח לשום סטרא אחרא לקלקל את התקון הזה שכבר נעשה על-ידי נקדותיו הטובים שנכללו בתוך קדשת כלל ישראל בתוך המשכן שהוא אוצר בית ה' ששם אין שולטין ידי זרים. והכל עולה לה' למקום שעולה, עד שבכח זה יכול להתחיל בכל פעם כל ימי חייו עד שישוב אל ה', בבחינת ה' מעון אתה היית לנו בדור נדור וכו', שהוא בחינת המשכן ובית-המקדש,

בס"ד

השבת fe רבי נחמן אמר

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

כוכבי אור אבנה ברזל, ס"ג

אש פעם אחת ספרו למוהרנ"ת שר' נפתלי הוא כעסן. ואמר מוהרנ"ת לא ידעתי שהוא גדול כל כך, שעל כל אלה הוא ר' נפתלי, שהבעל דבר אינו יכול להפילו על ידי כעס.

אש ופעם אחת היו מספרים איזה אנשים זה על זה, וישאל אחד את השני מפני מה עשה השם יתברך גזרות נעקרתין פה ברוסיא, בשלמא בקיר"ה היה ענש הזה מפני שקרעו את ספרי התולדות ז"ל. והשיב השני אפשר מפני שקרעו ספרי ר' נחמן מברסלב. ור' נפתלי ספר מזה ואמר, מפני שהעולם היו חולקים על האר"י הקדוש נגזר על העולם גזרת ת"ח. ומפני שהיו מתנגדים על הבעל שם טוב ז"ל נגזר על העולם גזרת גאנטי (שהיה אחר פטירת הבעל שם טוב בשנת תק"ך).

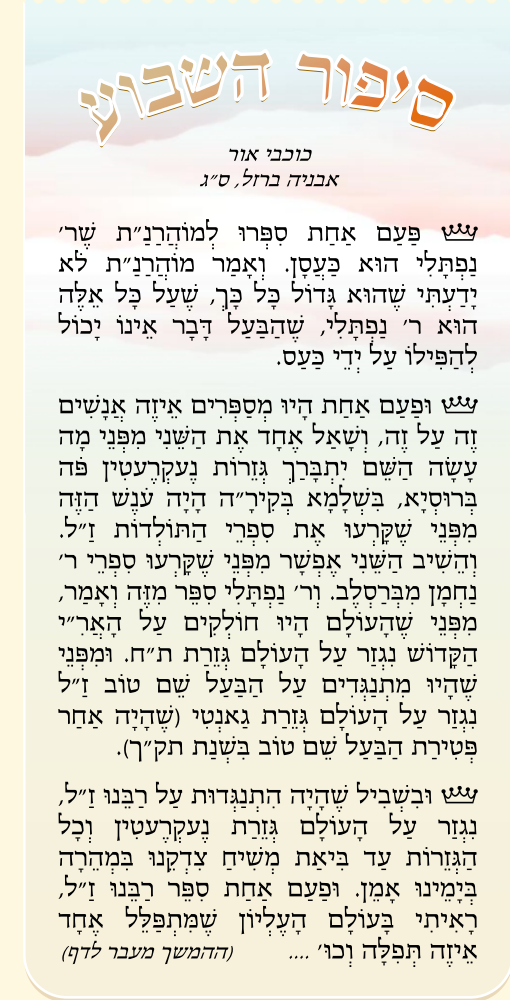
אש ובשביל שהיה התנגדות על רבנו ז"ל, נגזר על העולם גזרת נעקרתין וכל הגזרות עד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן. ופעם אחת ספר רבנו ז"ל, ראיתי בעולם העליון שמתפלל אחד איזה תפלה וכו'.... (זהמשך מעבר לדף)

על-ידי זה תשב אנוש עד דכא, עד דכדיכה של נפש, שכל אחד יכול לשוב לה' יתברך אפלו בדכדיכה של נפש בגשמיות ורוחניות:

אפלו עתה בגלותנו הארץ המר, כל חייתנו וקיומנו הוא על-ידי בתי כנסיות ובתי מדרשות שהם בחינת קדשת המשכן ובית-המקדש בחינת מקדש מעט כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מגלה כט:). פי זה עקר סוד בנין המשכן שמושה רבנו ראה עצם התגברות הבעל דבר והסטרא אחרא, שאחר מתן תורה בהתגלות אלקות כזה קלקלו כל כך, על-כן עשה תקון לדורות על-ידי בנין המשכן במדבר שבזה המשיך תקון שאפלו כשיחבר הבית-המקדש שתי פעמים, אף-על-פי-כן יהיה לנו כח להמשיך קדשת הבית-המקדש אפלו בחוץ-לארץ בארצות צפון במקומות הרחוקים מה' יתברך מאד, גם שם נוכל להמשיך קדשת הבית-המקדש על-ידי הבתי כנסיות ובתי מדרשות שמתכנסין שם ועוסקין בתורה ותפלה וכו'.

בי כל הבתי כנסיות ובתי מדרשות שלנו בחוץ-לארץ הם בבחינת קדשת המשכן שבמדבר. ובשביל זה נקרא משכן לשון המשכה, בחינת משכני וכו' (שמות רבה לא), הינו שעל-ידי קדשת המשכן שנבנה במדבר ואנו קורין אלו הפרשיות בתורה, על-ידי זה יש לנו כח להמשיך קדשת הבית-המקדש גם בגלות הזה בחוץ-לארץ כמו שהמשיך משה קדשת הבית-המקדש על-ידי המשכן שבמדבר.

אל-כן באמת עקר הכח לזה הוא על-ידי בחינת משה שהוא בחינת צדיקי אמת שצריכין לבוא אליהם ולהתקשר להקבוצ שלהם בבתי מדרשות שנבנו על שםם. פי הם בגדל כחם עוסקים תמיד גם בדורות אלו בבחינת בנין המשכן כמו שמבאר בהתורה אומרה וכו' (בסימן רפב), שכל צדיק אמתי בונה בחינת משכן וכו' עין שם. ושם יכול כל אחד לגנו על נקדה ונקדה טובה שלו להכניסה לתוך השתפות הקדוש של כלל

אחים יקרים

זריאות באב"י הנחל

= עבודת השם (חלק א) =

**הזכות
ההפצה
המתנה**

**הזכות להכניס את אור רבנו
בכל שולחן שבת,
ולקחת חלק בפרסום**

רבי נחמן מברסלב בעולם

והמתנה ...

לפרטים התקשרו

052-7146196

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

... שמתפלל אחד איזה תפלה וכו' (ושבח מאד את התפלה) האב איך אויף גידעקט דאס פנים האב איך גיזעהן אז דאס איז מיין נפתלי [גליתי את פניו וראיתי שזה נפתלי שלי].

... ופעם אחת היה מעשה בעת הנעקריטין שהדרך היה אפלו מי שהיה לו בילעט חרות [תעודת שחרור], היו מחפשיין ולוקחים הבילעט וקורעים אותו ומעלילים שאין לו בילעט, כדי לקח אותו לאיש חיל והיה אחד שהשפיר את בנו שהיה אצל ר' נפתלי. ופעם אחת באו אצל רבי נפתלי ומצאו את הבחור ושאלו בילעט. ויירא אביו שיקרעו הבילעט, על כן עשה קולות עד שהתקבצו כל העיר, ואז לא ירא עוד להראות הבילעט כי כלם יהיו עדים. ורבי נפתלי התפלל אז מנחה, ויירא האיש הנ"ל שרבי נפתלי לא יקפיד על שבבלו מתפלתו. ובשעת הסעודה בקש ממנו שימחל לו. ורבי נפתלי השיב לו שאינו יודע כלל מכל המעשה, כי תפלתו היתה בהתפשטות הגשמייות, עד שהרעש מכל העיר שהיה בביתו והוא לא שמע כלל.

שבת שלום

... ר' ישראל אמר שהוא עשה טעות שלא עשה רשיון נהיגה, כי אם היה עושה רשיון היה עצמאי והיה יכול לנסע כל הזמן לקברי צדיקים, והעקר פעם לפתל ופעם לרשב"י.

ר' ישראל ספר, ששמע מנהג מאנ"ש שהיו נוהגים לכסות אחד בסדין לבן ולהדליק גרות כאלו כבר נפטר מהעולם ולבכות ולהתמרמר עליו, וכל זה כדי להכניס זכרון עולם הבא. ועין בלקוטי מוהר"ן נ"ד שצריך לשמר מאד הזכרון, ובשיחות הר"ן שרובנו היתה לו עבודה לזכר בפרטיות איך יכבו עליו ביום המיתה וכו', שלא להטעות עצמו בעולם הזה העובר כהרף עין.

ר' ישראל ספר, שפעם הוא הלך עם ר' ישראל קרדונו למקוה שהיה כל כך קר, שלא היה אפשר לסבל, ור' ישראל קרדונו הפשיט בגדיו ונכנס למים בלי שום תנועה של קשי (כאלו לא היה קר), והוא לא אמר לר' ישראל מדה לעשות (אם להפנס או לא), אבל הוא בעצמו התחזק להפשיט בגדיו ולהפנס במים, והבחין שהיה לר' ישראל קרדונו הנאה מזה. (ל"ג בעומר תשנ"ב - מירון)

פעם ר' ישראל דבר עם אחד בשבח אנ"ש, ובפרט מר' ישראל קרדונו, ואז הלה התחיל לשבח את ר' ישראל שגם הוא זכה (כמו ר' ישראל קרדונו)... פנה אליו ר' ישראל ואמר לו: "אתה מבדש אותי", והוסיף, כיצד הוא יכול לדמות אותו לר' ישראל קרדונו, כמרמז שהוא כל כך רחוק ממנו.

ואתנפל ואתחנן לפניך מלא רחמים בכל-עת, מלך אוהב צדקה ומשפט, שתזכני ותעזרני ותושיעני ותלמדני ותורני בכל-עת דרכי המשפט דקדשה, שאדע ואבין ואשפיל איך לדון ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום ויום על כל הדברים שעשיתי, ולמצא דרך ועצה נכונה ואמתיות, שאזכה לקימה, באפן שאשוב מעתה מכל דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולעסק תמיד במשפט דקדשה לשפט את עצמי כראוי כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים, עד שאזכה על-ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה כח לשום מערער ומקטרג לעורר שום דין ומשפט עלי כלל!

ותחזקנו ותאמצנו להיות בשמחה תמיד, עד שנוכה על-ידי השמחה לשמירת הברית קדש באמת, כראוי לאיש הישראלי הנבחר מכל העמים והלשונות. וברחמיך הרבים תשמר אתה בעצמך את בריתנו הקדוש מכל מיני פגמים שבעולם, ותעשה כנפלאותיך ותוכנו ברחמיך מהרה לתקון הברית בתכלית התקון כרצונך הטוב, כי בעצם נפלאותיך וטובותיך וחסדיך הרבים, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים ששמרו את הברית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, אני בטוח ונשען, שתתקן אותי ואת כל ישראל, ותהפך הכל לטובה, עד שגם כל הפגומים מאד מאד בפגם הברית יהיו בכלל תקון הברית באמת, כי ממך לא יפלא כל דבר. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה כ"ב)

מתן בסתר הוא תקון למקרה-לילה, רחמנא לצלן (לקוטי מוהר"ן א' - סעיף פ"ג).

עקר פגם הברית הוא על-ידי עצבות ומרה שחרה, וכן להפך: עקר שמירת הברית הוא על-ידי שמחה (שם קס"ט, וע' שמחה).

... מלא רחמים, המל עלי ועזרני והושיעני בשועותיך האמתיות, כי כבר אמרתי לפניך כמה פעמים, שכל העצות האמתיות והנפלאות שגלית לנו על-ידי הצדיקי אמת, אם אמנם כלם נכוחים וישרים, כלם אהובים, כלם ברויים, כלם קדושים, וכלם עומדים ברום עולם. אך מעצם גשמייותנו וקשיות ערפנו קשה עלינו לקיים העצה בעצמה, בפרט שרב הדברים כל אחד נתלה בחברו ואיני יודע מהיכן ההתחלה, כי אני רחוק משמחה מחמת שפגמתי הרבה בברית קדש.

וכן להפך קשה וכבד עלי לשוב על פגם הברית ולזכות לתקן הברית, מחמת שאני רחוק משמחה, כי עקר שמירת הברית על-ידי שמחה, כמבאר בדברי חכמינו וזכונם לברכה בכמה מקומות. ועתה מאין יבא עזרי, מאין תבא תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדכא כמוני. שוטטתי בארבע פנות תרופה לא מצאתי, שבתי אליך בבשת פנים לשחרך אל בעת צרתי,